nud üks hall wanamees pingi peal ja, et professori jalad ka ju wäsinud olnud, siis istunud ta tema kõrwa. Esmalt olnud ta tükk aega wait, aga wiimaks püüdnud ta ka wanamehega juttu teha. Kui see sugugi pole wastanud ega ka ennast mitte liigutanud, hakanud professor wanameest ligemalt waatama ja leidnud siis, et ta paljas inimese kuju on. Nüüd jäenud ta aga weel rahuliste istuma. Seal astunud üks teine sinnasamasse tuppa. Ju see wist pisut sähärdusest kunsttükist teadnud, sest natukese waatomise järele astunud ta wanamehe juure ja katsunud ta nina, siis astunud ta professori ette ja katsunud ka tema nina, aga ehmatus pole mitte wäike olnud, kui ta korraga tunnud, et professori nina soe. Ta astunud paar sammu tagasi, waadanud õige hoolega professori otsa ja tahtnud siis weel teist korda ta nina katsuma hakata, aga seal tikkunud professorile naer peale ning wiimaks naernud nad mõlemad.

Helsingi rahwusteadusline museum pole weel mitte kuigi wana, alles aastal 1874 sügise wõttis Karjalaste osakond Helsingis nõuuks sähärdust museumi asutada; sedasama tegiwad hiljemine kõik osakonnad. Läbemal talwel korjati raha. Kewadel oli ju 30,000 marka koos ja sellega asutati museum.

George Stefenson.

(Pildiga).

Ma kardan, kalendrilugijate hulgas on mõni, kes Stefensoni weel ei tunne, aga ise juba mitu korda raudteel on sõitnud ning seal Stefensoni imelist leidust imestanud, sest Stefenson on meie aurumasinate ja raudteede kuningas. 9. Juunil 1781 sündis Inglismaal, wäikeses külas see mees, kes meie praeguse aja ühteks aurus- ja raudtee-ajaks on teinud. Ta wanemad olnud liht tööinimesed ja ei wõinud sellepärast oma poega mitte koolitada. Aga poist hea tahtmine ajas ta enese ennast koolitama. Seitsmeteistkümne aastaselt ei mõistnud ta aga weel ei lugeda ega kirjutada. Siis algas ta hoolega ja ei jätnud midagi

õppimata, mis tal aga kätte juhtus ja mis wähä waja näis olema. Et kooliraha kokku saada, pidas ta masina kütja ammetit ja seal kõrwas ka kingalappimise. Kord tuli üks wiisakas tüdruk ja tõi oma kingad lappida, aga ei tea kas oli see kingade süü wõi kelle süü, Stefenson kautas oma südame neisse kingadesse ära, ja et ta wõera oma mitte

George Stefenson.

omale ei tohtinud pidada, siis wõttis ta kingade omaniku eneselle abikaasaks. Palju õnne sai Stefenson omas abielus tunda, sest ta sai omale ühe hea ja armsa naese, ühe naese, kes teda õppimises mitte ei takistanud waid edendas. Kuid lühikene oli see abielu. Üks ainus poeg oli selle abielu pärandus. Aega mööda paranes Stefensoni elukord, ta sai jõukamaks ning paremate kohtade peale. Masinaid mõistis ta juba imekombel teha, aga seal oli ka teisi, kes seda mõistsiwad, ning nõnda ei pandud Stefensoni kaua mitte tähele. Seal juhtus üks suur pumpamise masin katki

Eesti-rahwa Kasuline Kalender 1883, lk. 33